

РЕШЕНИЕ

№ 1350

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10684** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение № 3948 от 28.08.2024 г., постановено по административнонаказателно дело №5805/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 131 - ви състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган (АНО), чрез процесуалния му представител-юрк. Д., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постанови друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Твърди, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. На следващо място се сочи, че неправилно районният съд е приел, че в ЕФ налице неяснота по отношение на дължимия размер на пътна такса, тъй като същият бил нормативно определен. Нарушението било надлежно установено, като е използван точно регламентирания в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ).

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата „МЕМО ЛОГ“ ЕООД с писмения отговор по жалбата и чрез процесуалния си представител в съдебно заседание аргументирано оспорва жалбата. Акцентираща и върху постановеното в хода на производството Решение на СЕС от 21.11.2024 г., като твърди, че всички наложени глоби и имуществени санкции във връзка с нарушенията относно предварително заплащане на такси за ползване на пътна инфраструктура, без да са били отчетени характера и тежестта на нарушението, са незаконосъобразни.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 27.03.2023г. в 14:24 часа пътно превозно средство - седлови влекач марка „М.“, модел „Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] , с техническа допустима максимална

маса 18 000 кг, т.е. над 12 тона, с брой оси на влекача- 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 40 000, се движил по път А-6(АМ „Европа“), част от платената пътна мрежа, при км 60+705, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, посоченото ППС се движило без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като ППС-то нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № № 1092, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6(АМ „Европа“), при км 60+705 и генериращо статични изображения във вид на снимков материал. С оглед идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за вписани собственици и притежатели на ППС – на ППС влекач „М.“, модел „Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] е „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, със законен представител Г. Ц.. Въз основа на същия бил генериран ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. В тази връзка се е позовала на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото- по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Освен това се е позовала и на обстоятелството, че в ЕФ не се съдържа информация за дължимия, но незаплатен размер на пътната такса, нито дори за тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, а още по-малко пък за която и да е от другите характеристики на пътя, заложили като критерии за определяне на дължимата пътна такса в посочената разпоредба на ЗП. Посочил е, че липсващата информация е от значение и при преценката на тежестта на нарушението в светлината на изискването за пропорционалност на санкцията от една страна, както и в светлината на изискванията на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на

доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО. Приел е, че неправилно е приложен и материалният закон, доколкото не е спазено изискването за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева, чийто размер, като значително надхвърля размера на незаплатената такса, противоречи на принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 ДЕС.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

С оглед осъщественото основание за отмяна е ненужно да се обсъжда Решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело С-61/23 г. Без съмнение дадените с него разяснения по тълкуването на чл.9а от Директива 1999/62 са задължителни за националните юрисдикции, но в случая решението по спора, предмет на делото не е свързано с приложението на тълкуваната норма. Осъщественото процесуално основание за отмяна изключва преценката за материална законосъобразност на ЕФ. Спазването на принципа за пропорционалност е въпрос по приложението на материалния закон.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 550 лева без ДДС, а с

ДДС-660 лева-заплатено адвокатско възнаграждение. Правните услуги, предоставени по реда на Закона за адвокатурата, съставляват облагаема сделка и предвид § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият данък се начислява върху възнагражденията и е неразделна част от дължимото възнаграждение. Видно от представеното по делото удостоверение за регистрация, пълномощникът адв. В. И., САК е регистрирано по ЗДДС физическо лице с ИН [ЕГН], поради което се присъжда адвокатско възнаграждение с ДДС-660 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3948 от 28.08.2024г., постановено по административнонаказателно дело № 5805/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „МЕМО ЛОГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 660 (шестстотин и шестдесет) лева, разноси по делото. Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: